

پیام علیحضرت شهبانوی ایران
به مناسبت سالروز گذشت علیحضرت هایون شهباناه آریامهر

۵ مرداد ۱۳۸۵ - ۲۷ ثروئیه ۲۰۲۶

شهباناه یکسال دیگر از آخرین دیدار ماسپری شد، و این بار من هم از طرف خودم، و هم از
طرف نمایندگان ملت ایران، برای ادای احترام، و بهمنظور دادن گزارشی کوتاه از آنچه باتو و بی
تو بر ایران و ایرانی گذشته و میکند، باتو بهسر عزیزم گفتگویی دارم.
امروز چهل و شش سال از روزی که ایران و ایرانیان، و بهمنظور من و خانواده ات راترک کردی
میکرد، و در این مدت چه مکه بر ما و بر سیر این ملک و ملت گذشته.
از اوایل قرن بیستم ایران با داشتن دور بهر بزرگ نگر، قدم در راهی گذاشت که هیچ کشور دیگری
در منطقه حتی تصور آن را هم به خودش راه نمی داد.

پدرت، رضاشاه بزرگ، در سخت‌ترین دوران جهان آنروز، ایران را از تقسیم و تجزیه نجات داد و پایه‌های کشوری متمدن و مستقل را بنا نهاد.

سپس به همت کار مداوم تو، شاه‌شاه ایران، کشور ایران بعد از جنگ، تبدیل به ایران آباد شد، و ایرانی سرافکنده، مغرور و سربلند.

ایران کم‌کم مورد محاکم‌های حسرت‌بار بعضی و امیدواری بعضی دیگر قرار گرفت، و ابر قدرت‌ها نیز به تدریج با محاکم‌های نگران به آن نگرستند.

در اتم‌های آن دوران طلایی، تمامی کشورهای منطقه در آرزوی بدست آوردن جزیی از آنچه ایران به دست آورده بود بودند، ولی تو حکماکان به دنبال نشاندن ایران در سطح پیشرفته‌ترین کشورهای جهان.

تو، شاه‌شاه ایران زمین، با اعتقاد به حیات بی‌چون و چرای ملت ایران، هیچ نوع توافق را با بزرگان جهان که حتی قدمی با ایران بزرگ مورد نظرت تفاوت داشته باشد قبول نداشتی، ولی افسوس که آن حیات از تو دریغ شد، و بدون آن پشتیبانی حیاتی، تا به امروز شاهد خسارات بسیار سنگین و کمر شکنش بوده ایم و هنوز هم هستیم.

ایرانی را که تو ترک کردی با تمامی کشور های جهان رابطه دوستانه داشت، و در های آنها بدون ویزا برای ما باز بود، ولی ایران امروز، با عنوان حامی تخت تروریسم جهانی، تنها با تمامی اندک رابطه ای نیمه دوستانه دارد.

در ایرانی که تو ساختی، در آیدیک کارگر ایرانی امکان یک زندگی راحت را به خانواده اش میداد. امروز کارگر ایرانی حتی قادر به تهیه یا محتاج اولیه زندگی اش هم نیست.

ایران تو در مهم ترین کارخانه های جهان سرمایه گذاری میکرد، و به کشور های اروپایی پول قرض میداد، و امروز کاسه کدایی دولت آن در انتظار اجازه آمریکا برای خرید غذاست.

پادشاه تاجدار من، به توبه عنوان همسری بی مانند و مهربان، و پدری با علاقه و توجه بسیار به زندگی و تربیت فرزندانش درود میفرستم.

به توبه عنوان ”بزرگ ارتشداران فرمانده“ درود میفرستم. تو با جهان بینی، برای میهنت مجتهد

نیروی دفاعی جهان را بوجود آوردی، تا هیچ کشوری حتی فکر تجاوز به ایران را هم به خود راه

ندهد. نسل جوان و برومند امروز ایران، همانهایی که رژیم اسلامی با صرف هزینه های هنگفت و

دروغ های بزرگ درباره دوران ما، می خواست حامی خودش باشد، با آگاهی بسیار از آنچه ما ساختیم، با

دست خالی، ولی باراده ای آهمنین رود روی آنها ایستاده، به خاندان پهلوی درود میفرستد، و با صدای بلند سقوط رژیم وحشت را میخواند.

همین چندی پیش شاهد بزرگترین کشتار تاریخ ملتی توسط دولت حاکم بودیم، دهها هزار جوان برومند با فرمان رهبران امروز ایران، در تنها دو روز در خاک و خون غلطیدند و ملتی را دغدار و خونخواه خود کردند.

امروز همان رهبران در آتش جنگی خامان سوز، سخت درگیرند و ملتی که آن روز همه چیز داشت، امروز گرسنه، بی دفاع و متاعل نمی داند با چه فردایی روبرو است.

رضا، پسر بزرگت که هنگام رفتن تو جوانی ۱۹ ساله بود، رهبری باز پس گیری ایران و رسیدن به دوران گذار را به عهده گرفته.

امید من و همه ایرانیان است که با پیروزی نهایی نور بر تاریکی، ایرانیان، یک دل و یک صدا، و دست در دست هم کمر همت به ساختن آینده آن بینند، و از نوایرانی پیشرفته و سر بلند سازند.

تا آرزو و آن خبر، باد و در تو و عشقی بی پایان

فرح پهلوی